

Voluntarius: scilicet erit q̄ noluerimus nos seruitute liberare cum potuerimus. Egari cū senatus mandauit ad Antoniu p̄fecti erant: nondū qd actū ab illis eēt audiebat. & qd nam allaturi essent: omnino incertū uidebat. Quī uero Antonio fauebant & ei⁹ finge-
bant postulata ac responsa: & suo arbitrio interpretabant. Cicero uero oblique inuehe-
bant non oportuisse dicentes irritari Antoniu. Verit⁹ igit̄ Cicero ne ad pacem cū eo faciē-
dam senatus inclinaret: si forte ad æquas Antonius condiciones descenderet: rursus nullo

pacto pacem cū Antonio habē-
dā suadet quoniā turpis: quoniā
piculosa & ne fieri qdē pos-
sit oīno. Primū cōtra ea dicit q̄
Antonii fautores cōminiscebā-
tur. Cōsulares ad quos scribe-
bat Antonius: apte tangit. Et
quoniā qbusdā de reb⁹ a cōsu-
le Pansa relatū in senatu fuerat
quæ & si ad repu. ptinebāt: fa-
cileq; explicari poterāt: nō tñ
ad eas applicare animū maio-
ribus detentū curis poterat Ci-
cero: p̄ occasionē exordij. Par-
ua sed utilia dicēs eē reip. quæ
a cōsule relata sūt & tribūis: &
nā ferenda de his snā aberra-
re animū curis maioribus ipsi
citū repu. in maximū piculum
adducta. Cōsulimur: roga-
mur. De Appia uia: quā Ap-
pius Claudius cæcus ab urbe
Brundisium usq; strauit. iōq;
est Appia appellata: & de uia q̄
de Appia instaurada. nā pon-
tinis paludibus p̄xima: sæpe
multis ī locis euertebat: consu-
lerat Pāsa cōsul: Romæ aut̄ q̄-
tuor uiri fuere q̄ uiaq; curā age-
bāt. Idē Pāsa de moneta retule-
rat: quā uitari scim⁹ & adulter-
rari nōnūq; ac iccirco mutari:
& nouā fieri: x̄titerē ī urbe oli-
tres uiri monetales: auri & ar-
gētī statores: q̄b⁹ curæ erat nū-
mismata ex auro atq; argento
eudere. De lupcis: de q̄b⁹ di-
ximul ī secūda philippica. Ret-
ulerāt aut̄ de iis tribui fortas-
se quoniā quæ ad eorū ptie-
bant ritum aliqua ex pte muta-
bant: & emēdatōe idigebāt ut
quia uectigalia illis a Iulio cō-
cessa fuerant adempta. A se-

tentia: de his reb⁹ ferenda. Suspensus: dubius: Virg. Suspēsī eurypsilū scitatū oracula phœbi Mittimus. H
Pisonē tāgit. Auctoritatis pristina: quā obtinebat ante occupatā a Iulio repu. Cōspiratē: idē sentientē
Italiā. Expeditos p̄mptos & paros Octauū & cōsules: Oēs: Planci: Lepidi: Octauū: suus ip̄sius Antonii
Scilicet: derisionē habet hæc p̄tula cū p̄tula cū amaritudine p̄mixtā. s. is sup̄is labor ē. Reserare: si ex-
ercitus dimittem⁹ libere. n. & audacter ruerēt. Remittere: tāq; iuris ei⁹ sit: & tāq; bñficiū cōcedat. Vltimā
ulteriorē q̄ Plācus tenebat. Præclare: irōice. Cai⁹ frater: ip̄sius Antōii. ac si dicat iccirco idē Caiū reuo-
cauimus: ut Antoniu mitterem⁹. Sed q̄ puicia: esto Macedōiæ teneat & n̄ galliā: q̄ tñ puicia ē: ex q̄ excita-
re bellū & icēdiū n̄ ualeat. Idē illi: q̄ hæc de Antonio fingūt. Quasi puidi: irōice. Belliū me cecinisse
uelut tuba sonū dedisse quo bellū excitat. Partis: factōis cui⁹ sūt ipsi. Neq; ē hō: dicēs. s. n̄ fuisse irritā-
dū Antoniu: qm̄ neq; hō ē: Cōfidēs audax nimū. Multi p̄terea īprobi: idē. s. dicūt quos igit̄ Cicero a se ī-
cipiētes: nā & ipsi īprobi sūt cōnūerari p̄nt. Vtrū igit̄: ac si dicat magis ulcisci debemus. quando possi-

M. T. C. in. M. Antoniu Philippica Septima
Arus de rebus sed fortasse necessariis cōsulimur
P. C. de Appia uia & de Mōeta Cōsul: de lupcis
Tr. pl. referūt. Quarū rex̄ c̄si facilis explicatio
uidet: tñ aīus aberrata snā suspēsus curis maio-
rib⁹. Adducta ē. n. P. C. res ī maximū piculū: & extremū pene
discrimē. Nō sine cā Legatorū istā missionē semp̄timū: nūq; p̄-
bauī: quorū redit⁹ qd sit allaturus: ignoro. Expectatio qdē q̄tū
afferat lāgoris aīs: q̄s nō uidet: Nō. n. se tenēt ī qui Senatū
dolent ad auctoritatis pristina: sp̄e reuiuiscere cōiunctū huic
ordini. P. R. cōspiratē Italiā: paratos exercitus: expeditos Du-
ces. Iā nūc fingūt Antonii respōsa: Fadēq; defēdunt. Alii po-
stulare illū: ut oēs exercitus dimittant: Scilicet legatos ad eum
misim⁹: nō ut pareret: & dicto audiēs eēt huic ordini: Sed ut
cōditōes ferret: leges īponeret: reserare nos exteris gentib⁹ Ita-
liā iuberet: se p̄fertū ī columi a quo maius piculū q̄ ab ullis na-
tōibus extimescēdū ē. Alii remittere eū nobis Galliā citeriore:
illā ultimā postulare: p̄clare ex qua nō legiōes solū: sed et̄ nati-
ones ad Urbē conet̄ adducere. Alii nihil eū iā nisi modesti po-
stulare. Macedoniā suā uocat oīno: quoniā. C. frater ē inde re-
uocatus. Sed quæ puincia ē ex qua illa fax excitare nō posset ī-
cēdiū: Itaq; idē quasi puidi Ciues & Senatores diligētes belli-
cū me cecinisse dicūt. Suscipiūt p̄is patrociniū q̄ sic disputāt
Irritari Antoniu nō oportuit: nequā ē hō ille atq; cōfidēs. Mul-
tū p̄terea īprobi quos qdē a se primū nūerare p̄nt: q̄ hæc loquū-
tur: eos eē cauēdos denūciāt. Vtrum igit̄ in nefariis Ciuib⁹
ulciscēdis cū possis: an p̄imescēdis: diligētior cā ē: atq; hæc il-
li loquūt̄ q̄ quondā p̄ leuitatē populares: hēbant. Ex quo in-
telligi pōt: aīo illos abhorruisse semp̄ ab optio ciuitatis statu: n̄
uoluntate fuisse populares. Qui. n. cōuenit ut q̄ ī rebus īprobis

populares fuerint: iidem in re una maxime populari q; eadē salutaris. P. R. sit: improbos se: q̄ populares eē malint. Me qdem semp ut scitis aduersatum multitudinis temeritati. Hæc fecit præclarissima cā popularē. & qdē dicuntur: uel potius iidē ipsi se dicunt Consulares quo nomine nemo est dignus: nisi q̄ tātū honoris nomen pōt sustinere. Faueas tu hosti: litteras tibi ille mittat de sua spe rerum secundarum suarū: tu eas læt̄ proferas: recites: describendas etiā des: improbis Ciuibus furorem augeas: animos bonoꝝ spem uirtutemq; debilites: & te Consularē aut Senatorem aut deniq; ciuem putes? Accipiet ī optimā ptē C. Panfa fortissimus Consul atq; optimus. Etenim dicam aīo amicissimo hunc ipsum hoīem mihi familiarissimū: nisi talis Consul esset: ut oēs uigiliās curas cogitationes in. R. P. salute configeret. Consulē nō putarem: quāq̄ nos ab ineunte ætate illius usus: cōsuetudo: studioꝝ etiam honestissimoz; societas si militudoq; cōiunxit: eius deniq; curā incredibile in asperrimis belli ciuilibus periculis p̄spexi nō mō salutis: sed etiam dignitatis meæ tū eūdem: ut dixi: nisi talis Consul esset: negare esse Consulem auderem: Idem nō nō Cōsulem esse dico: sed etiam memoria mea præstantissimum atq; optimū Cōsulem: nō q̄ non pari uirtute & uoluntate alii fuerint: Sed tantā cām nō habuerunt in qua & uirtutem & uoluntatem suā declararent. Huius magnitudini animi: grauitati: sapiētia: tempestas ē oblata formidolosissimi t̄pis. Tū aut̄ illustrat̄ Cōsulatus: cum gubernat Rē pu. si nō optabili: at necessario t̄pe: magis aut̄ necessarium P. C. nullū tēpus unq̄ fuit. Itaq; ego ille qui semp auctor pacis fui: cuiq; pax præsertim ciuilibus: quāq; oībus bonis: mihi tū ī primis: fuit optabilis. Omne. n. curriculum industriæ nostræ: in foro: in curia: in amicorū periculis propulsandis elaboratum ē: Hic honores amplissimos: hinc mediocres opes: hinc dignitatem: siquam habemus: consecuti sumus. Ego itaq; pacis: ut ita dicā: alūnus: q̄ quantuscūq; sum: nihil. n. mihi arrogo: sine pace Ciuili certe nō fuisset: periculose dico. quemadmodū accepturi. P. C. sitis horreo. Sed pro mea p̄petua cupiditate uestræ dignitatis retinendæ & augendæ quæso oroq; uos. P. C. ut primo: si erit uel acerbū auditu uel incredibile a. M. Cicerone esse dictū: accipiat̄ sine offensione: qd̄ dixerō. ne ueid prius q̄ q̄le sit explicauero: repudietis: Ego ille dicā sapius: pacis semp laudator: semp auctor: pacē cū. M. Antonio eē nolo. Magna spe ingredior in reliquā orōnē. P. C. quoniā periculosissimū locū silentio sum præter uectus. Cur igit̄ pacē nolo? q̄ turpis est: quia periculosa: quia esse nō potest. Quæ tria dum explico: peto a uobis. P. C. ut eadē benignitate qua soletis. uerba mea audiatis. Quid est inconstantia mobilitate leuitate cum singulis hominibus: tum uero uniuerso Senatui turpiss?

mus: q̄ p̄timefcere: & diligentiores sunt qui ulciuntur: q̄ q̄ timent. cum possint ulcisci.

Populares: commodorum populi: & cōmunis utilitatis studiosi. In re una: in Antonio defendendo: quem impugnat̄ populo gratissimū est.

Præclarissima cā: Antonii persequendi & opprt̄mendi.

Se consulares: L. Piso præcipue tangitur. Tātū honoris: ut omnia ex cōmodis reipubli. & dignitate nihil ex se metlatur. Hosti: Antonio.

Ille: Antonius. Improbis ciuib; furorem augeas: sic est legendum: nō aut̄ forum.

Tantam: quanta hæc est cōtra Antonium. Tempestas perturbatio reipu. Curriculum: spacium & ueluti stadiū.

In foro: causis forensib; ac culando & defendendo: sed defendendo poti; quod fecit Cicero diuissime. In curia dicendi sententia. Elaboratū labore perfectum. Pacis alūnus: quem pax aluit: nam q̄ ab alio educatus est: alūnus dicit̄ & Cicero sine pace: & subiungit ciuili: esse qd̄ fuerat nō potuisset. Arrogo: assumo: est autem arrogare audacter & īsolenter sibi ipsi attribuere.

Periculose: præfatur suaturus contra institutum suum bellum & reddit̄ at̄entros. Auctor: suator. Silētio: uestro: nemo enim reclamauerat: qd̄ argumento erat nō improbat̄. Cur igitur pacem nolo: diuisio est. nam capta proponit earum rerum de quibus est dicturus. Quid est & c. dis suadet pacem habendam cum Antonio a turpitudine: est autem locus comparatiōis: si singulis hominibus turpis est leuitas: senatui: quem præcipue grauitas decet: turpissima: qd̄ leuitas futura sit senatus: si cū Antonio pacem egerit: ostendit per ea quæ prius fecit: cum quibus nisi sequentia congruant non potest suam tueri grauitatem senatus.

Cum esset hostis: quia re uera hostis erat. Vacationes ut emeriti eēt postea: uacationem haberent: nec cogi amplius ad stipendia possent. Meus collega: i auguratu. Quae imbecillitate: grauissime eni aegrotauerat: ut pri⁹ dixim⁹.

Votis publice enim pro eo populus uota suscepit. Vacationes omnes sustulistis: ut cogi ad dāda nomina omnes possent: specie: ut uideatur.

Nobis: senatus. At legatos missimus: obicit hoc ex senatus persona. Cui: sententiae meae non tamen omnes erant assensu Ciceroni suscipiendū bellum: & hostem iudicandum Antonium. Postridie: quo die de legatis decreuistis mittendis. Oppressis: a Caesare dictatore. Iusta: neque enim obisti adhuc tyrāno poterat. Liberati: Caesare trucidato. Armis domesticis: cōjuratorium: nulla extrinsecus adhibita ui.

porro inconstantius: q̄ quem modo hostem nō uerbo: sed re: multis decretis iudicauistis: cum hoc pace uelle subito conuigi: Quasi uero cum. C. Caesari meritos quidem illi honores & debitos: Sed tñ immortales & singulares decreuistis: unam ob causam q̄ contra. M. Antonium exercitum comparauisset: nō hostem Antonium iudicaueritis: nec tum hostis est a uobis iudicatus Antonius. Cum laudati auctoritate uestra ueterani milites qui Caesarem secuti essent: nec tū hostem Antonium iudicauistis: cū fortissimis legionibus q̄ illū qui Cōsul appellabatur: cū esset hostis: reliquissent: uacationes: pecunias: agros: spoportulistis. Quid cu Brutū hoīem quondā illi⁹ generis: & nominis natū ad Rē pu. liberandā exercitūq; eius p libertate. P. R. bellū gerentē cū Antonio prouinciāq; fidelissimā atq; optimā Gallia laudib⁹ amplissimis affecistis: tum non hostem iudicastis Antonium? Quid cū decreuistis ut Cōsul alter: ambo ue ad bellū pficerent: quod erat bellum: si hostis Antonius nō erat? Quo igitur profectus ē uir fortissimus meus Collega & familiaris. A. Hiricius Cōsul: aut qua imbecillitate qua macie? Sed animi uires corporis infirmitas non retardauit: aequū credo putauit uitā: quā. P. R. uotis retinisset: p libertate. P. R. idiscrimē adducere. Quid cū delectus haberi tota Italia iussistis: Cū uacationes oēs sustulistis: tū ille hostis nō est iudicatus: Armorum officinas i urbe uidetis. Me Milites cū gladiis sequunt. Cōsul. praesidio sunt: specie Cōsuli re & ueritate nobis oēs sine ulla reculatione: summo etiā cum studio noīa dant: parent auctoritati uestrae nō ē iudicatus Antonius hostis? At Legatos missim⁹ heu me miserū cur Senatū cogor: quē laudauī semp: reprahēdere? Quid uos censetis. P. C. Legatorū missionē. P. R. probauisse? Nō intelligitis: nō auditis meā sniam flagitari: q̄ cū pridie frequentes essetis assensu: postridie ad spem estis inanem pacis deuoluti. Quam turpe est perro legiones ad Senatū Legatos mittere Senatū ad Antonium: quāq; illa: Legatio non est: denūciatio est: paratum illi exitium nisi paruerit huic ordini: quid refert: tamen opinio est grauior: missos enim Legatos omnes uident: decreti uestri non omnes uerba nouerunt. Retinenda est igitur uobis constantia: grauitas. perseverantia: repletenda est uetus illa seueritas. Siquidem auctoritas Senatus decus honestatem laudem dignitatem desiderat: quibus hic ordo nimum caruit diu: sed erat tunc exculatio oppressis. Misera illa quidem: sed tamen iusta: nūc nulla ē. Liberati tum regio dñatu uidebamur: armis domesticis ea ipsa depulimus: nunc quidē ui extorquenda sunt. Quod si nō possumus facere dicā. quod dignū est Senatore & romano homine: moriamur. Quanta illa erit. R. P. turpitudine: quantum dedecus: quanta laebes dicere in hoc ordine sententiā. M. Antonium Cōsulari loco:

PHILIPPICA SEPTIMA

Adduxit: adicit: quibus uoluit & uendidit. Hostis iudicans: rem tamen non uerbo. Quod ppo-
suit: secundo loco. Offendit animos magis: plures enim periculo mouent q turpitudine. Exploratū
certum. Ne. C. quidem fratrem. M. antonii. Est enim patronus: locatur cum stomacho: tamē & hæc
in superiore philippica dicta sunt. Sua lege: ac si dicat nulla lege: id enim propria auctoritate & sine ul-
lis populi suffragiis egit Lucius. tribunatum plebis iusto occiso arripuit. C. uero frater præturam assū-
sit: uisq; sunt hoc pacto sortiri magistratus sua lege: hoc est forte præturam & tribunatum inter se diuide-

Cui⁹ ut omittam innumerabilia: scelera. Vrbani Consulatus i
quo pecuniam pu. licā maximā dissipauit: exules sine lege re-
stituit: uectigalia uendidit: prouiciales. de. R. P. imperio sustu-
lit: regna addixit pecunia: leges ciuitati p uim iposuit: armis ob-
sedit: aut exclusit Senatū. Vt hæc inquā omittā: ne hoc qdē co-
gitatis: eū q Mutinā Coloniā. P. R. & Consulē designatū ob-
sederit: depopulatus agros sit: Hunc in eum ordinem recipi: a
quo ueniens ob has ipsas causas hostis iudicatus sit: Quam scē-
dū flagitiosumq; sit: uideatis. Satis multa & turpitudine. Dicam
deinceps: quod pposui: de piculo: qd si minus ē fugiendū q tur-
pitudine: tñ offendit animos maioris partis hominum magis. Po-
teritis igitnr exploratam habere pacem cū in ciuitate Antoniū
uideatis: uel potius Antonios: nisi forte contēntis Luciū. Ego
ne Caiū qdē: sed ut uideo dñabitur Lucius ē. n. patronus. xxxv.
tribuum: quarum sua lege qua cū. C. Fratre Magistratū sorti-
tus ē: suffragiū sustulit: patronus Cēturiarū equitū: quas idem
sine suffragio eē uoluit patronus eorū: q Tribuni militares fue-
runt: patronus Iani medii: Odii q; huius potentia poterit susti-
nere: præsertim cū eosdē ministros etiā deduxerit: q; unquam
oēs trib⁹ q; Egtes. R. q; Tr. militares: Gracchorū potētiam
maiorē fuisse arbitramini q hui⁹ gladiatoris futura sit: quē gla-
diatorē nō ita appellauit: ut iterdū etiā. M. Antoni⁹ gladiator ap-
pellari solet. Sed ut appellāt ii q plane & latine loquunt. Myr-
millo i Asia depugnauit cū ornasset Theciditis comitē & fami-
liarē suū: illū miseg; fugientē iugulauit. Luculentā tñ ipse pla-
gā accepit: ut declarat cicatrix: q familiarē iugularat: qd hic oc-
casione data faciet inimico: & q illud animi cā fecerit: qd factu-
rū putatis: Nō rursus improbos decuriabit: n̄ sollicitabit rursus
agrarios: nō qret expulsos: M. uero Antoni⁹ nō is erit ad quē
oi motu cōcurfus fiat ciuiū pditorū: ut nēo sit alius nisi ii q una
sunt: & ii q nūc apte fauent: parum ne erūt multi: p̄sertim cum

re: quo facto & plebs & eque-
stris ordo: qui in centurias di-
uidebatur: cum ueniebant ad
danda suffragia: priuari iure
suffragiorum nisi sunt. Marc⁹
Lucius & Caius Antonii tres
fratres fuerunt: Marcus cōsul erat
cum Iulius necatus est. Lucius
tribunus ple. Caius prætor ē
factus: auctor Plurarchus.

Eosdem magistratos: eos-
dem improbos & sceleratos:
quibus magistris utitur. Te-
rentius. Tum si quis magi-
strum ad eam rem cœperit
improbum. legitur & mini-
stros. f. scelerum. Quis un-
quam omnes tribus: scilicet de-
duxit Gracchorū: Tiberii &
Caii: qui turbulentos & sediti-
osos gesserūt tribunatus: alter
a Setpiōne Nasica: alter ab Opī-
nio consule oppressus: Nā
ira appellauit: ut gladiatorem
dicere solemus crudelē & fac-
ile in quemuis gladios nudan-
tem: etiam si gladiator profes-
sione nūquā fuerit: & hoc mō.
M. Antonium gladiatorē uo-
cat Cicero. Sed uere & serio
gladiatorem appellat Lucium
Myrmilloc n̄m Mylasis depu-
gnauerat. Latine: aperte
ut res habet. Martialis. Siquis
autē tam ambitiose tristis est ut
apud eum in nulla pagina lati-
ne loqui fas sit: idem qui tristis
uerba latina legis. est igitur la-
tine loq apte: & nulla uiri obscu-
ritate: aut circuitu. Cū ornas-
set: Theciditis cuiusdā lanistæ
comitē amicū suū ornauit: &
p retatio instruxit: cū eo depu-
gnauit: & fugiētē i harcā cōfo-
dit! Nā seq̄bat aut fugiebat al-

ter. unde securor dicit: Iuuenalis. cum Graccho iussus pugnare securor. Idē ait: Lustrauitq; fuga mediā gla-
diator harenā. Luculentam plagā: in facie uulnus cui⁹ cicatrix apper & in apto ac luce ē. Qui familia-
rē: similis locus cōparationis apud Terentiū ē in re dissimili. nā si illū obiurges: uitæ q auxiliū tulit: qd
facies illi q dederit dānū aut malū! Animi cā: delectatōis grā. Decuriabit: q denis eqtib⁹ p̄cēt decurio-
nes sunt dicti primi singulæ decuriarū: tres. n̄ erāt in una turma: quæ ex duobus & xxx. cōstabat: un⁹ de-
curio maior cognominatus antelbar: iisq; etiā decanus & dux primus & p̄ æstes nūcupabat: auctores se-
ctus: Marcellus Fronto. Erant & domi principum decuriones: aliis præpositi & in municipiis quidē ac co-
loniis idem quod Romæ fenatores. Inde decuriare ē decuriæ i militia ascribere uel p̄ficere. Agrarios:
eos qb⁹ diuisi s̄t agri aut diuidendi. Expulsos: ex agris suis ad eos repetendos. Omni motu: quicq;
motus & perturbatōnis in repu. fuerit. Venēmo sic alius. etiam si alius quisptam improbus non fuerit.

Bellum gerendum est: nam quod ipse ait Cicero in offi. bellum gerendum est ut in pace ut uatur. In specula: in ædificissimo loco unde longe lateq; in tueri possimus. Virgi. Specula miseris ab alta Sine culpa senatus: qui negligēs in occurrendo malis imminētibus fuerit. Coagmentari: coaptari & quodammodo colligari: translatio est ab ædificiis: in quibus coagmenta dicuntur arcæ commissiones & compares a cogendo hoc est constringendo: Cicero de senectute: Viuedi finis est optimus: cum integra mente: certisq; sensibus opus ipsa suum eadē quæ coagmentauit natura dissoluit: Age uos ille solus: ac si dicat ferri posset si solus esset. Amplectēt amicus ne erit equitibus romanis. Occulta. q. d. minime occulta. Bis: quoniam habuit illas orationes ad Quirites quas interpretari sumus. Ducē: preterit enim uobis. Cum Immunitatis: quæ erunt in auctoritate senatus. hæc autem quæ scribit Cicero ultro contra Antonium senatus & pollicebantur & agebant. Cura in quia sic sua sponte omnia faciunt ut publica cura opus non sit. Firmant: insignis Piceni ciuitas est firmum: Marrucini populi sunt supra pellignos facetes ut finis finitimi eorū metropolis Theate: quæ ciuitas & Theate dicitur a Sillio: Qui militiam subterfugissent: quæ dare nomina recessissent. L. Nasidius: fuit is Asculanus municipio: romanus eques: Cicero ni hospes & amicissimus: cui egregiam contra Carilinam nauauit operam: & nunc contra Antonium non Asculanos solum apud quos auctoritate pollebat: sed & uicina municipia addanda nomina sollicitabat.

bonorum præsidia cesserint: illi parati sint ad nutum futuri. Ego uero metuo si hoc tpe consilio lapsi erimus: ne illi breui tpe nimis multi nobis esse uideantur. Nec ego pacem nolo: sed pacis nomine bellum inuolutum reformido. Quare si pace frui uolumus: bellum gerendum est. Si bellum omitemus: pace nunquam fruemur. Est autem nostri consilii. P. C. in posterum quam longissime peruidere. Idcirco in hac custodia tanquam si specula collocati sumus ut uacuum metu populū. R. nostra uigilia & prouidentia redderemus. Turpe est summo consilio: orbis terrarum præsertim in res tam perspicuas consilium intelligendi defuisse. Eos Consules habemus eam. P. R. alacritatem: eum consensum Italiae: eos duces: eos exercitus: ut nullam calamitatem. R. P. accipere possit sine culpa Senatus. Equidem non deero: monebo: prædicabo: denunciabo: & testabor semper deos hominūque quod sententiam. Nec solum fidem meam quod fortasse uidetur satis esse: sed in principe siue non satis est: curam: consilium: uigilantiamque præstabo. Dixi de periculo: Docebo ne coagmentari quod esse pacem: de tribus. n. quæ pro populo sui: horum extremum est. Quæ potest esse pax. M. Antonio primum enim Senatus: quo ore ille nos poterit: quibus illum uicissim nos oculis intueri: quos uestrum illum: quem ille uestrum non oderit: age uos ille solum: & uos illum: quod si quod Mutinam circumsedet qui in Gallia delectus habent: qui in nostras fortunas imminet: amici nobis unquam erunt: aut nos illis: an equites. R. amplectentur: Occulta. n. fuit eorum uoluntas: iudiciumque de M. Antonio: qui frequentissimi in gradibus concordie steterunt: qui uos ad libertatem recuperandam incitauerunt: arma signa: bellum flagitauerunt: me una cum P. R. in contione uocauerunt: hi Antonium diligunt: Cum his pacem seruabit Antonius: Nam quod ego de uniuerso. P. R. dicam: qui plebino ac referto foro bis me una mente: atque uoce in contione uocauit declarauitque: maximam recuperandam libertatis cupiditatem. Itaque quod erat oprabile antea ut. P. R. comitem habere mus: nunc habemus ducem: Quæ est igitur spes: qui mutinam circumsedent Impatorē. P. R. exercitūque oppugnantes. Pacem cum P. R. habere possunt. An cum municipiis pax erit: quorum tanta studia agnoscunt in decretis faciendis militibus dandis pecuniis pollicendis. ut in singulis oppidis curam P. R. non desideretis. Laudandi sunt ex huius ordinis Inia Firmiani qui principes pecunie pollicendæ fuerunt: reddendum honorifice est marrucinis: qui ignominia notandos censuerunt eos: qui militiam subterfugissent. Hæc iam tota Italia fuerunt. Magna pax Antonio cum eis: his cum illo: quæ potest maior esse discordia: In discordia autem pax ciuilis esse ullo modo potest: ut omittam multitudinem. L. Nasidius Equitum. R. homini in primis ornato atque honesto cuius semper egregio: cuius ego excubias & custodias mei capitis cognoui in consulatu meo: qui uicinos suos non cohortatur esse solum ut milites fieret: sed & facultatibus suis subleuauit: Huic iquam tali

Interdicta: uetita. Induxerit: perinde habeatur: ac si induxerit. Quo: ad quam fortunam & uita.

A uectoribus: illis qui uehuntur: utruq; tamen significat uector: & qui uehit: & qui uehitur. Vperiorē Cicero habuerat orationē: & ut contra Antonium qui Mutinā obsidebat: & D. Brutū consulem designatum oppugnabat. bellum tandem decerneretur suaserat. Cūq; eorū ualisset sententia: qui non bellum appellandum: sed tumultum potius censebant: hac oratione & L. Cæsaris sententiam cur: sit dicta uidetur interpretari: & illorum arguit ac de

uīro quem nos Senatus Consulto collaudarimus: poterit ne eē pact⁹ Antoni⁹? Quid Cæsari q̄ illū urbe. qd. D. Bruto. q̄ Gallia phibuit: Iā uero ipse se placabit & leniet prouintia Gallia a q̄ exclusus & repudiatus ē. oīa uidebitis. P. C. nisi p̄spicitis plena odiorū: plena discordiarū: ex qb⁹ oriunt⁹ bella ciuilia. Nolite igit uelle: quod fieri nō pōt. & caueate p̄ deos immortales. P. C. ne spe p̄ntis pacis: p̄petuā pacem amittatis. Quorsum hæc oīs spectat orō: qd. n. Legari egerint nō dū scim⁹: at uero erecti: citati: parati: armati animis iā eē debemus: ne blāda: aut suppli ci orōne: aut æqtatis simulatione fallamur. Oīa fecerit: oportet quæ interdīcta: & denūciata sunt: prius q̄ aliqd postulet: Brutū exercitūq; eius oppugnare: urbes & agros p̄uincia Gallia populari destiterit: Ad Brutū adeūdi Legatis potestātē fecerit: exercitū citra flumē Rubiconē eduxerit: nec p̄pius urbem milia passuū ducēta admouerit: fuerit in Senatus. P. q; R. ptate. hæc si fecerit: erit itēgra ptas nobis deliberādi. Si Senatui nō paruerit: nō illi Senat⁹: Sed ille. P. R. bellū idixerit. Sed uos moneo. P. C. libertas agit. P. R. quæ ē cōmēdata uobis: uita & fortuna optimi cuiusq;: quo cupiditas: ī finitā cū imani crudelitate iam pridē intendit Antonius. Auctoritas uestra quā nullā hēbitis: nisi nūc retinueritis: tetram & pestiferā beluā ne iclusam & cōstrictā dimittatis: caueate. Te ipm moneo Pāsa. q̄q; nō egēs cōsilio: quo uales plurimū: tñ & sūmū gubernatores ī magnis tēpestatib⁹ a uectorib⁹ admōeri solēt. hūc tuū tātū apparū tāq; p̄clag: ne ad nihilū recidere patiāre. Tps hēs tale: q̄le nemo hūit unq̄. Hac grauitate Senat⁹: hoc studio Equestris ordinis: hoc ardore. P. R. potes ī perpetuū metu & piculo Rē pu. liberare. M. T. C. in. M. Antoniiū Philippica Octaua.

Confusius hesternō die ē acta rēs. C. Pansa q̄ postulabat institutum Consulatus tui: parum mihi uisus es eos quibus cedere non soles: sustinere. Nam cum Senatus ea uirtus fuisset: quæ solet: & cum re uiderent omnes esse bellum: quidamq; id uerbum remouendum arbitrarentur: tua uoluntas in dissensione fuit ad lenitātē pp̄lior. Victa igitur ē propter asperitatem te auctore

uius ostendit & bellum omnino esse. Exorditur autem statim per expostulationem cum consule Pansa: & ad ipsam rē q̄ primū accedit. Cōfusius praturbatus. Pagn̄ iustinare: statī. n. inclinasti: & ueluti uictus terga dedisti: sicut nemo. n. in bellis irruentiū ipetū. Ea uirtus: fortitudo & cōstātia. Id uerbū: belli. In dissensione: multoz cōcerratione. Ad leuitatē: ad eos q̄ leuius se putabāt uerbū q̄rere. Prop̄stior. inclinatio.

ridet īscitiam. qui aliud tumultum esse q̄ bellum: interpretabantur: cum bellum possit sine tumultu esse: sine bello tumultus esse nō possit. differunt. n. qd̄ genus & species & qd̄ animal & homo: nam ut homo omnis animal est: sic omnis tumultus bellum quod idē non erit si conueras: ut omne animal sit homo: & omne bellum sit tumultus: ea enim dum taxat bella quæ uicina essent: tumultus uocauere Romani: in quibus periculi uicinitate timor esset multus. Bellum igitur & quidem grauissimum p̄bat esse. Confutatū autem aliorum sententiis & in primis. Qu. Fusiū calēt: suam in exitu orationis: q̄ sit ostendit. Est autem hic finitionis status qui coniecturam sequitur: nā qui non potest dicere non factum aliquid proximum habet: ut dicat non hoc nomine appellādum quod factum est: est autem finitio rei propositæ propria & dilucida ac breuiter comprehensa uerbis enūciatio. constat enī genere: sp̄e: differentiis: propriis: & in hac quidem causa sic precedit finitionem contestura. hostis est: Antonius non est hostis: sed hostem esse probatum est pluribus coniecturis q̄ laudatæ legiones quæ eis deseruerunt: q̄ laudatus & honoratus Octauus q̄ commendatus Decius & prouincia Gallia: q̄ consulem designatum & coloniā populū oppugnaret: prouiciāq; uastaret: sequebat̄ reprimēdū esse: Cicero dicebat bellum cōtra hostem decernendum: si q̄bus aspeq; nimis hoc uidebat̄ & q̄ Antonio fauebāt: nō bellū eē. sed tumultū cōsebāt appellādū q̄si tumult⁹ leuius qd̄dam bello esset. Ci. multo gra